

Blåbandade ordensflyet

Catocala Fraxini, L. (tavl. VIII, fig. 67), den enda art, vars bakvingar bära ett blått band tvärs över. Det största av alla svenska nattflyn, sällsynt, men utbredd över de södra delarna av landet. — Larven grå, tätt svartpunkterad med bred, ljusare rygglinje.

Stora jordflyet

Agratis pronuba, L. (tavl. VIII, fig. 68). Framvingarna av växlande färg och teckning, gråbruna till svartbruna; bakvingarna orangegula med smalt svart kantbräm. Allmän i Skandinaviens södra delar; flyger i juni—augusti. — Larven smutsgrå, tätt överdragen med fina, svarta linjer.

Gröna tjockbensflyet

Dichonia aprilina, L. (tavl. VIII, fig. 69). Framvingarna ljusgröna med svarta vitkantade taggiga fläckar; bakvingarna mörkgrå, vid roten ljusare, med två vitaktiga båglinjer. — Allmän i Danmark, sällsynt i södra Sverige; flyger i augusti—september. — Larven är brungrå, mörkbrunt vattrad och lever på ek.

Violettbruna flikflyet

Scoliopteryx libatrix, L. (tavl. VIII, fig. 70) igenkännes lätt på framvingarnas skarpt utskurna utkant; framvingarna äro gråaktiga med ett skarpt vitt, blott föga böjt tvärband bakom mitten och två mindre tydliga band, det ena vid roten, det andra vid utkanten av vingen; bakvingar mörkt brungrå. Allmän i de södra delarna av Skandinavien ända upp i Hälsingland; flyger augusti—september.

Stora mantelflyet

Calocampa exoleta (tavl. VIII, fig. 71). Framvingarna ljusgrå, i framkanten bruna, våglinjen bildar på mitten ett tydligt W, framför vilket finnas svarta pilstreck; bakvingarna äro brungrå med vitaktiga fransar; hjässa och halskrage gulbrunaktiga. — Icke sällsynt i de södra delarna av Skandinavien; flyger i augusti—september. Larven är livligt grön med breda gula sidorygglinjer och röd sidolinje.